

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku Gminy Miejskiej P.
przy uczestnictwie R.G. i M.P.
o zniesienie współwłasności nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 października 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 6 września 2018 r., sygn. akt I Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i oddala wniosek Gminy Miejskiej P. o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Skarżący swoje wątpliwości ujęli w pytaniach: „Czy w rozumieniu art. 144 § 2 k.p.c. sprawami większej wagi są sprawy o zniesienie współwłasności nieruchomości, z uwagi na okoliczność, że charakter tego rodzaju postępowania ingeruje w prawo własności?; Czy w rozumieniu art. 144 § 1 k.p.c., wystarczającym dla uprawdopodobnienia, że miejsce pobytu strony nie jest znane, wystarczy przedstawienie zaświadczenia z centralnego rejestru danych adresowych lub ewidencji ludności - informacji, że nie można ustalić adresu wyszukiwanej osoby, w sytuacji gdy zapytanie o adres nastąpiło w oparciu o niepełne dane dotyczące wyszukiwanej osoby?; Czy wyodrębnienie i zbycie nieruchomości lokalowych składających się na nieruchomość będącą przedmiotem postępowania o zniesienie współwłasności nieruchomości przez wnioskodawcę może stanowić przyczynę oddalenia wniosku o wznowienie postępowania, w sytuacji gdy zostały spełnione przesłanki do wznowienia postępowania, o których mowa w art 524 § 2 k.p.c. w zw. z art. 401 pkt 2 k.p.c.?; Czy w przypadku wyodrębnienia i zbycia

nieruchomości lokalowych składających się na nieruchomość będącą przedmiotem postępowania o zniesienie współwłasności nieruchomości przez wnioskodawcę oraz spełnienia przesłanki do wznowienia postępowania, o których mowa w art. 524 § 2 k.p.c. w zw. z art. 401 pkt 2 k.p.c. możliwe jest wznowienie postępowania w części dotyczącej zasądzenia spłat na rzecz zainteresowanych?".

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji jurystycznej wskazującej na występowanie odmiennych ocen przedstawionego problemu oraz na to, że przepisy dotyczące tej kwestii nie doczekały się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecnictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych. Skarżący poza przedstawionymi wątpliwościami nie zaprezentowali odpowiedniego wyводу prawnego i nie dokonali analizy orzecnictwa, z której wynikałyby jakiegokolwiek rozbieżności. Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 38/08, nie publ. i z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt II CZ 142/04, nie publ.).

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że przedstawione przez skarżących wątpliwości pozostają bez wpływu na rozstrzygnięcie. Sąd oddalił skargę o wznowienie postępowania uznając, że nie zaistniała ustawowa podstawa wznowienia. Oceniał, że zaskarżone orzeczenie nie narusza praw skarżących, bowiem nie kwestionowali oni sposobu dokonanego zniesienia współwłasności, a nieadekwatność zasądzonej spłaty do rzeczywistej wartości ich udziału - czego nie wykazali. Wartość nieruchomości była określona w oparciu o opinię biegłego.

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Ze względów podanych powyżej Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

as]

aj

